

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 13/15
v Luxemburgu 3. februára 2015

Rozsudok vo veci C-172/13
Komisia/Spojené kráľovstvo

Právna úprava Spojeného kráľovstva umožňujúca za určitých podmienok priznanie cezhraničnej daňovej úľavy pre skupinu, prijatá v nadväznosti na rozsudok „Marks & Spencer“, je v súlade s právom Únie

Režim daňovej úľavy pre skupinu v Spojenom kráľovstve dovoľuje spoločnostiam patriacim do tej istej skupiny, aby medzi sebou uskutočnili konsolidáciu svojich ziskov a strát. Režim platný do roku 2006 však nedovoľoval zohľadniť straty, ktoré vznikli spoločnostiam nerezidentom. V roku 2006 v nadväznosti na rozsudok Súdneho dvora „Marks & Spencer“¹ bol zákon Spojeného kráľovstva novelizovaný s cieľom umožniť za určitých podmienok cezhraničnú úľavu pre skupinu. Ustanovenia tejto novely, ktoré sú v súčasnosti obsiahnuté v zákone o dani z príjmu právnických osôb z roku 2010 (Corporation Tax Act 2010, „CTA 2010“) vyžadujú, aby spoločnosť nerezident vyčerpala možnosti zohľadnenia strát počas zdaňovacieho obdobia, v ktorom straty vznikli, a v predchádzajúcich zdaňovacích obdobiach, a tiež vyžadujú, aby neexistovala nijaká možnosť zohľadnenia strát v budúcich zdaňovacích obdobiach. CTA 2010 vyžaduje, aby sa existencia možnosti zohľadnenia strát v budúcich zdaňovacích obdobiach posudzovala s ohľadom na situáciu, ktorá nastane hneď po skončení zdaňovacieho obdobia, v ktorom strata vznikla.

Komisia sa domnieva, že pravidlá v CTA 2010 majú za následok, že pre materskú spoločnosť rezidenta je takmer nemožné získať cezhraničnú daňovú úľavu pre skupinu, keďže prakticky umožňujú zohľadnenie takýchto strát materskou spoločnosťou rezidentom iba v dvoch situáciách: po prvé, ak právna úprava členského štátu, v ktorom má dotknutá dcérska spoločnosť sídlo, nepriznáva možnosť prenesenia strát, a po druhé, ak táto dcérska spoločnosť vstúpi do likvidácie pred skončením zdaňovacieho obdobia, v ktorom vznikla strata. Okrem toho sa Komisia domnieva, že straty, ktoré vznikli pred 1. aprílom 2006, sú z cezhraničnej daňovej úľavy pre skupinu vylúčené, keďže ustanovenia upravujúce túto daňovú úľavu a obsiahnuté v CTA 2010 sa uplatňujú iba na straty, ktoré vznikli pred 1. aprílom 2006, kedy finančný zákon z roku 2006 vstúpil do platnosti. Keďže sa teda Komisia domnievala, že tieto pravidlá porušujú slobodu usadiť sa, podala na Súdny dvor žalobu o nesplnenie povinnosti.

Vo svojom rozsudku z dnešného dňa **Súdny dvor zamietol žalobu v celom rozsahu.**

Pokiaľ ide o podmienky uložené CTA 2010, Súdny dvor konštatoval, že prvá situácia uvedená Komisiou nie je relevantná. V situácii, v ktorej právna úprava členského štátu sídla dotknutej dcérskej spoločnosti nepriznáva možnosť prenesenia strát, môže členský štát sídla materskej spoločnosti odmietnuť cezhraničnú daňovú úľavu pre skupinu bez toho, aby tým porušil slobodu usadiť sa. Pokiaľ ide o druhú uvedenú situáciu, Súdny dvor konštatuje, že Komisia nepreukázala pravdivosť svojho tvrdenia, že CTA 2010 vyžaduje na to, aby materská spoločnosť rezident mohla získať cezhraničnú daňovú úľavu pre skupinu, vstup dcérskej spoločnosti nerezidenta do likvidácie pred skončením zdaňovacieho obdobia, v ktorom vznikli uvedené straty. CTA 2010 teda v nijakom prípade nestanovuje požiadavku vstupu dotknutej dcérskej spoločnosti do likvidácie pred skončením zdaňovacieho obdobia, v ktorom vznikli straty.

¹ Rozsudok Súdneho dvora z 13. decembra 2005 (vec [C-446/03](#), pozri tiež tlačové komuniké č. [107/05](#)).

Súdny dvor pripomína, že konečnú povahu strát vzniknutých dcérskej spoločnosti nerezidentovi v zmysle rozsudku Marks & Spencer možno konštatovať iba vtedy, ak tejto spoločnosti už neplynú žiadne príjmy v členskom štáte, v ktorom sídli. Ak totiž tejto dcérskej spoločnosti naďalej plynú príjmy, čo i len minimálne, existuje možnosť, že vzniknuté straty bude ešte možné započítať s budúcimi ziskami dosiahnutými v členskom štáte, v ktorom sídli. S odkazom na konkrétny príklad materskej spoločnosti rezidenta, ktorá získala cezhraničnú daňovú úľavu pre skupinu, Spojené kráľovstvo potvrdilo že konečnú povahu strát vzniknutých dcérskej spoločnosti nerezidentovi možno preukázať, ak hneď po skončení zdaňovacieho obdobia, v ktorom uvedené straty vznikli, táto spoločnosť prestala vykonávať svoju obchodnú činnosť a previedla alebo sa zbavila všetkých svojich aktív vytvárajúcich príjmy.

Pokiaľ ide o možnosť spoločnosti získať cezhraničnú daňovú úľavu pre skupinu za obdobie pred 1. aprílom 2006, Súdny dvor konštatoval, že Komisia nepreukázala existenciu situácií, v ktorých cezhraničná daňová úľava pre skupinu v prípade strát pred týmto dátumom nebola priznaná.

UPOZORNENIE: Žalobu o nesplnenie povinnosti smerujúcu proti členskému štátu, ktorý si nesplnil svoje povinnosti vyplývajúce z práva Únie, môže podať Komisia alebo iný členský štát. Ak Súdny dvor určí, že došlo k nesplneniu povinnosti, dotknutý členský štát je povinný bezodkladne vykonať rozsudok. Ak sa Komisia domnieva, že členský štát nevykonal rozsudok, môže podať novú žalobu s návrhom na uloženie peňažných sankcií. Avšak v prípade neoznámenia opatrení na prebratie smernice Komisii môže Súdny dvor na návrh tejto inštitúcie uložiť sankcie v štádiu prvého rozsudku.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlásenia rozsudku je k dispozícii na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106